

ANTONI FERRANDO

Gràcies, mestre!

Vaig rebre amb gran satisfacció la notícia que, per fi, us havien concedit el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes. Fa un grapat d'anys, ja vaig tenir el privilegi de proposar sistemàticament la vostra candidatura mentre vaig ser membre del jurat. També la del pare Miquel Batllori, tot s'ha de dir. Vaig deixar de ser membre del jurat amb un cert sentiment de frustració perquè això no va ser possible. És clar, no tot depenia de mi. Després, he pogut constatar com ha costat també el reconeixement al pare Batllori. No se'm poden escapar certs paral·lelismes Batllori-Badia... Però no és ara el moment de les especulacions, sinó el d'una gran alegria i, sobretot, l'ocasió ideal per a expressar-vos una profunda gratitud pel vostre mestratge i pel vostre exemple.

Gratitud, perquè, orfe massa aviat del mestratge de Sanchis Guarnier com a historiador de la llengua catalana, vaig trobar en la vostra obra el guiatge científic que necessitava. Si heu constatat discrepàncies en la meua interpretació de tal o tal altra qüestió, podeu estar ben segur que han nascut de l'estudi atent i de l'estima

pregona de la vostra obra, sense els estímuls de la qual no haurien estat possibles els treballs en què he coincidit temàticament i d'altres que heu pogut inspirar.

Gratitud, perquè des dels llocs de responsabilitat que he ocupat sempre he trobat el vostre suport més generós en la defensa de la unitat de la llengua. Fa ben poc he tingut el privilegi de dedicar quasi tota la *laudatio academica*, en ocasió del vostre nomenament com a doctor *honoris causa* per la Universitat de València, a exposar públicament una llarga relació de gestions vostres en defensa d'iniciatives en aqueix sentit, faceta pràcticament desconeguda per la discreció amb què generalment s'han conduït, que seria injust de no tenir en compte i, per tant, de no apreciar. Confiam de veure-la impresa aviat!

Gratitud, perquè sempre he vist en la vostra activitat diària una perfecta simbiosi entre la ciència i el compromís per la nostra llengua, actitud exemplar digna d'imitació i estímul espiritual permanent sense els quals difícilment podem somniar en un país més nostre.

Ara, només us desitge que visqueu molts anys en perfecta salut per poder collir els fruits que heu sembrat i que, n'estic segur, encara sembrareu, i perquè jo i molts altres ens en puguem continuar beneficiant.